

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Descansar per refer forces

Aquesta setmana he tingut ocasió de visitar els campaments que, per primera vegada, ha organitzat la Delegació de Joventut per a adolescents a Tortosa i en els quals han participat prop de 130 nois i noies. I demà dilluns inicio el pelegrinatge a Santiago de Compostel·la amb 330 joves de la diòcesi per participar en el Pelegrinatge Europeu de Joves. Una vegada acabi aquest pelegrinatge diumenge vinent, procuraré també jo fer alguns dies de descans. Avui, en aquesta darrera reflexió del curs, us volia parlar precisament sobre el temps de vacances.

És veritat que l'ésser humà necessita fer un temps de parada i de descans. No podem oblidar el que ens diu la Sagrada Escriptura en el llibre del Gènesi: «El setè dia, Déu havia acabat la seva obra. El dia setè, doncs, va reposar de tota l'obra que havia fet. Déu va beneir el dia setè i en va

fer un dia sagrat, perquè aquell dia reposà de la seva obra creadora» (Gn 2,2-3).

La vida frenètica i potser atabalada que massa sovint portem aconsella, quasi com una necessitat, fer una aturada per refer forces. És un temps per cultivar les relacions personals, per dedicar més temps a la família, per llegir allò que durant el curs no ha estat possible de fer, i també un temps per reflexionar i pregar més, si és possible.

Si les vacances són un temps per refer forces, hem de ser conscients de quines forces volem refer, i necessitem refer, de què cal cuidar en cadascú de nosaltres per viure més com a fills de Déu i germans els uns dels altres. Per a molta gent les vacances són un temps propici per retrobar-se tota la família, per passar més estones junts i parlar sobre moltes coses que durant el curs resulta compli-

cat de fer pel ritme que cadascú porta. Un temps per aprofundir en la relació entre pares i fills, i també amb els avis, per fer més coses junts i passar temps junts, estrenyent encara més els llaços familiars. També és un temps per conrear l'amistat amb altres famílies i amics, amb els que durant el curs amb prou feines ens hem pogut trobar.

Però també ha de ser un temps per dedicar, a més de la família, a la relació amb un mateix i amb Déu. Per fer alguns dies de recés o d'exercicis espirituals en un monestir o en una casa d'espiritualitat. O fins i tot enmig de la família dedicant-hi algun dia a la contemplació de l'obra de la creació. Massa sovint durant l'any tenim present Déu però no com Ell es mereix i, també, com necessitem nosaltres per a la nostra vida cristiana. Ens pot ajudar rellegir l'evangeli o algun altre llibre de profit espiritual que oxigeni els nostres pulmons amb l'alè diví.

D'altres encara dedicaran temps al compromís solidari, a fer algun tipus de voluntariat, aquí o en el tercer món, amb gent necessitada que ben segur els omplirà interiorment i els ajudarà a viure que la solidaritat ens ajuda a sentir-nos germans i fills de Déu, o a participar en alguna tanda de colònies o campaments, que també se'n fan durant el mes d'agost.

Sigui com sigui, tenim moltes oportunitats per refer forces i reforçar els vincles familiars, d'amistat i de compromís amb els altres i especialment amb Déu. Aprofitem doncs, en la mesura que puguem, aquestes oportunitats que se'ns donen i ens retrobarem tots plegats en el mes de setembre en un nou curs a la nostra diòcesi, a cada parròquia, en cada grup, moviment o institució diocesana. Que gaudiu tots d'un bon d'estiu!

ENTREVISTA

La millor lloança

JORDI MARTÍ COMPANYY

«El que estem celebrant a la litúrgia és tan rellevant que mereix la millor lloança: els nostres cants han d'ajudar a entrar en la transcendència, i això només es pot assolir amb la millor combinació de text i música, i la participació de tota l'assemblea», afirma Jordi Martí, membre de la comissió organitzadora de les Trobades d'animadors de cant per a la Litúrgia de Montserrat, que enguany arriben a la 52a edició. En Jordi és animador de cant a les parròquies de Sant Josep i de Santa Eulària d'Eivissa i dirigirà la tercera Trobada, del 15 al 20 d'agost (www.trobadesanimadorsdecant.cat).

Als cantaires de les parròquies els cal una gran formació?

Per a la interpretació no calen grans músics ni grans instrumentistes; els recursos materials i humans de la parròquia o la comunitat —encara que només sigui un animador de cant— són suficients. A les assemblees no pretenem fer una interpretació musical acurada, sinó aconseguir la participació plena: fer que tothom canti d'una manera digna. Una assemblea que canta junta i amb convenciment celebra la fe, viu el misteri i manifesta l'amor de Déu.

Quina és la clau de l'harmonia que aconseguíu a les Trobades?

La convivència que es crea pel fet de compartir fe i música. Trobar altres animadors de cant que fan la mateixa tasca que jo i compartir amb ells les dificultats i els encerts, aprendre noves maneres de fer, conèixer repertori nou, participar de la litúrgia del Santuari, de la seva bellesa. L'èxit de les Trobades es basen en la bona feina de planificació que va fer el P. Gregori Estrada, i que siguin a Montserrat.

Què treballeu?

Les Trobades busquen la formació de l'animador de cant en els aspectes musical i litúrgic. Treballem tècnica bàsica de direcció de cant, repertori litúrgic i cant coral. Tot perquè cada participant pugui desenvolupar l'animació dels cants en la realitat concreta de la seva assemblea.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Un just agraïment

La seva família va passar una etapa econòmica de certa precarietat quan ell era adolescent. Reduïren les despeses familiars, però no era suficient. Calgué qüestionar la continuïtat a l'escola. Assabentat el director, i atès el bon expedient de l'alumne, li concediren una beca, curs rere curs. S'esforçà per ser-ne mereixedor. Acabà els estudis amb un bon expedient.

Una vegada graduat inicià l'exercici professional i, sempre, procurant seguir dignament els ensenyaments de Jesús. Viure les obres de la fe el va implicar en tasques de voluntariat. En aquesta etapa conegué la que seria la seva esposa. Junts han procurat viure la grandesa del matrimoni i les responsabilitats que comporta.

Arribaren els fills. Exerciren l'ofici de ser pares. Els seus envelliren i calgué fer-los costat i acompanyar-los... Sempre procurant viure la presència i proximitat de Déu. El seu pas discret per la pròpia vida. El seu passar i tornar a passar. «Contempleu ara el que ha fet amb vosaltres i proclameu amb força el vostre agraïment. Beneïu el Senyor que fa justícia i enaltiu el Rei dels segles» (Tb 13,7).

Amb la maduresa, reflexionant sobre el passat i tots els béns rebuts, començà a pensar que tenia un deute amb el Senyor i amb el proïsme que calia afrontar. El raonament era senzill. En els moments de dificultat econòmica de la seva família, unes persones havien estat sensibles a aquella necessitat i havien ofert un ajuda que va obrir un nou horitzó en la seva vida que tot just començava. Va decidir fer el mateix i va crear un fons de beques per a estudis universitaris o de formació professional que va oferir a la que havia estat la seva escola, amb el compromís de fer-ho durant deu anys. Una comissió de professors i antics alumnes del centre escolar en seran administradors. L'agraïment honora les persones i, sovint, és mostra d'amor al proïsme i d'amor a Déu, font de tot amor. «No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte» (Rm 12,2).

Un just agraïment que honora la persona que recorda el bé rebut i que el correspon amb més bé, amb un rerefons: l'amor de Déu.

MANS UNIDES

Memòria21 de Mans Unides

MIREIA ANGERRI

Presidenta-delegada de Mans Unides Barcelona

Mans Unides, l'ONG de l'Església catòlica, ha presentat la seva Memòria d'activitats corresponent al 2021, on revela els principals reptes que s'han enfrontat aquest any marcat per la pandèmia. Aquesta crisi sanitària ha agreujat, sense cap mena de dubte, la situació als llocs més empobrits del món, generant més pobresa.

Tot i la complexa situació, ens vam contagiar de solidaritat per lluitar contra la fam i la desigualtat. I, gràcies al treball i la participació de socis, voluntaris i personal, aquesta onada de solidaritat va arribar als llocs més necessitats a través de les actuacions realitzades amb els nostres socis locals.

Hem donat suport a més de 700 projectes durant l'any, dels quals gairebé 500 es van iniciar el 2021 a més de

50 països d'Amèrica, Àsia i Àfrica. Hem pogut destinar directament més de 33 milions €, ajudant a més d'un milió i mig de persones.

El 2021 també vam actuar en situacions d'emergència, amb 62 projectes d'acció humanitària, relacionats amb la pandèmia, amb catàstrofes naturals i amb conflictes armats.

Els ingressos de Mans Unides, més de 50 milions d'euros, van procedir en un 86% de persones solidàries, dels nostres socis, parròquies, escoles i entitats privades. I gairebé en un 90% es van destinar als objectius de Mans Unides. Descobreix tot el que vam fer possible al vídeo de la Memòria21 al nostre canal de YouTube.

Queda molt per fer, però gràcies a persones com tu, canviar el món és possible.

Lectures de la missa diària i santoral

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols, 1696-Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Felix (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimarts [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36]. Sant Eusebi de Vercelli (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Julia Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sagramentins. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebla de Pau a Filips (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. □ Dijous [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32 / Mt 16,24-28]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ † Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sv 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé: He 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaetà (Cayetano, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prevere, fund. Teatins (CR, 1524). Sant Albert Trapani o de Sicília, prev. carmelità.

Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

Preguem perquè els petits i mitjans empresaris, durament afectats per la crisi econòmica i social, trobin els mitjans necessaris per continuar la seva activitat al servei de les comunitats en les quals viuen.

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, ¿què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què esperu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5,9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despullat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenueu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència». Jesús li contestà: «Bon home, ¿qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida».

I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants, que no tenia on guardar-les. Tot rumiant, es va dir: Ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te. Però Déu li digué: Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

Lectura del libro del Eclesiastés (Ecl 1,2;2,21-23)

¡Vanidad de vanidades!, —dice Qohélet—. ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia. Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5,9-11)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo, y en todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia». Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?».

Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes».

Y les propuso una paràbola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: “¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha”. Y se dijo: “Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente”. Pero Dios le dijo: “Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?”. Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios».

COMENTARI

Aquest món passa

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Una característica de l'Evangeli segons sant Lluç és la seva sensibilitat envers els pobres i la seva malifiança enfront les riqueses. La narració evangèlica d'aquest diumenge ens mostra la postura de Jesús en relació als béns de la terra.

Davant d'una disputa familiar per mor d'una herència, Jesús expressa de forma clara el seu advertiment: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses... perquè els béns no li podrien assegurar la vida». Aquest ensenyament és il·lustrat amb una paràbola.

La paràbola posa l'exemple d'un propietari que davant d'una gran collita només pensa en el benestar que en traurà durant els propers mesos. Jesús ho considera un error, perquè aquesta vida passa i no és definitiva. Déu mateix ens pot demanar la vida a cada moment, donat que l'existència humana és fràgil i inconsistent.

En aquest sentit, Jesús comparteix en part la postura de Cohélet en el fragment d'aquest diumenge. «El treball és necessari per al desenvolupament de la vida humana; també comporta, però, esforç i desfici, perquè el cor no arriba a descansar-hi mai del neguit de viure.»

Jesús sap que la vida definitiva no és la d'aquest món nostre que passa, sinó la vida amb Déu que estem cridats a compartir i que cal preparar ja des d'ara. Des d'aquesta perspectiva, el treball en aquest món només troba el seu sentit més ple quan serveix per preparar la vida definitiva.

Treballs, propietats, riquesa són béns necessaris per a la vida humana. Aporten seguretat i ajuden a construir el futur de les famílies i dels pobles. Tot s'espantla, però, quan posem aquestes realitats en el més profund del nostre cor i les convertim en el sentit de la nostra existència. Des d'una perspectiva no creient pot semblar normal i fins i tot, assenyat. Des de la perspectiva de Jesús i del seu Evangeli constitueix un error i una nícia perquè posem la nostra esperança en coses que, tard o d'hora, s'acaben i no perduren.

La veritable riquesa és aquella que es construeix als ulls de Déu, i que ens ha presentat l'evangelista Lluç en els episodis dels diumenges anteriors: la compassió envers els necessitats, l'escolta de la paraula de Jesús, i la pregària confiada al Pare bo. Tant de bo que aconseguíssim de ser milionaris de tot això!

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del dilluns 1 al diumenge 7 d'agost. Presideix el Pelegrinatge diocesà de Joves a Santiago de Compostel·la.

Dijous 1 de setembre, a les 12 h. Entrega de nomenaments.

Notícies

El bisbe Salvador participa a la reunió d'estiu dels bisbes de la Tarraconense. Els dies 18 al 20 de juliol tingué lloc la reunió d'estiu dels bisbes de la Tarraconense a Salardú, (Vall d'Aran), a la diòcesi d'Urgell. Mons. Salvador Cristau va participar-hi.

La diòcesi de Terrassa participa en la IV Trobada d'Acció Catòlica General a Barcelona. Un grup de 30 laics, la majoria joves, de la Parròquia de Sant Esteve de Granollers, varen participar el cap de setmana del 21 al 24 de juliol a la IV Trobada d'Acció Catòlica General de les diòcesis d'Espanya a Barcelona. Hi hagueren diversos tallers i les misses a la Sagrada Família i a Santa Maria del Mar.

Confirmacions

Sant Josep de Sabadell (La Concòrdia). Dissabte 23 de juliol confirmà 5

persones. Beneí els nous locals parroquials.

Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès. Diumenge 24 de juliol confirmà 6 membres de la comunitat.

Altres confirmacions

Durant els mesos de maig i juny es va administrar el sagrament de la Confirmació a d'altres parròquies que no hem pogut consignar en el seu moment. Són:

- **Sant Pau de Terrassa.** 15 de maig, 7 persones.
- **Sant Esteve de Parets del Vallès.** 21 de maig, 10 joves.
- **Sant Joan Baptista de Matadepera.** 22 de maig, 17 persones.
- **Mare de Déu de Fàtima de Granollers.** 28 de maig, 12 persones.

- **Santa Maria de Rubí.** 29 de maig, 11 joves.
- **Sant Antoni de Pàdua de Sabadell.** 29 de maig, 7 persones.
- **Sant Pere d'Octavià (Monestir), Sant Cugat del Vallès.** 3 de juny, 23 persones.
- **Sant Pere de Rubí.** 11 de juny, 26 persones.

En la pau de Crist

Mn. Joan Gras Figueras.

Rector emèrit de la Parròquia de la Santa Creu de Terrassa, morí a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol de Barcelona el dia 18 de juliol, als 87 anys d'edat i 59 d'ordenació presbiteral. Havia estat missioner a Xile i va ser el primer delegat episcopal de Missions de la diòcesi de Terrassa. Mons. Cristau presidí les exèquies el 20 de juliol a la capella de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Descansar para rehacer fuerzas

Esta semana he tenido ocasión de visitar los campamentos que ha organizado, por primera vez, la Delegación de Juventud para adolescentes en Tortosa y en los que han participado cerca de 130 chicos y chicas. Y mañana lunes inicio la peregrinación a Santiago de Compostela con 330 jóvenes de la diócesis para participar en la Peregrinación Europea de Jóvenes. Una vez se termine esta peregrinación el próximo domingo, procuraré también realizar algunos días de descanso. Hoy, en esta última reflexión del curso, quería hablaros precisamente sobre el tiempo de vacaciones.

Es verdad que el ser humano necesita tomar un tiempo de parada y de descanso. No podemos olvidar lo que nos dice la Sagrada Escritura en el libro del Génesis: «El séptimo día, Dios había terminado su obra. El día séptimo, pues, descansó de toda la obra que había rea-

lizado. Dios bendijo el día séptimo y lo hizo un día sagrado, porque aquel día descansó de su obra creadora» (Gn, 2,2-3).

La vida frenética y quizá agobiada que demasiado a menudo llevamos aconseja, casi como una necesidad, hacer un alto en el camino para rehacer fuerzas. Es un tiempo para cultivar las relaciones personales, para dedicar más tiempo a la familia, para leer lo que durante el curso no ha sido posible hacer, y también un tiempo para reflexionar y rezar más, si cabe.

Si las vacaciones son un tiempo para rehacerse, debemos ser conscientes de qué fuerzas queremos rehacer y necesitamos rehacer, qué es lo que cada uno debemos cuidar para vivir más y mejor como hijos de Dios y hermanos unos de otros.

Para mucha gente las vacaciones son un tiempo propicio para encontrarse toda la familia, para pa-

sar más tiempo juntos y hablar sobre muchas cosas que durante el curso resulta complicado de hacer por el ritmo que cada uno lleva. Un tiempo para profundizar en la relación entre padres e hijos, y también con los abuelos, para hacer más cosas juntos y pasar tiempo juntos, estrechando aún más los vínculos familiares. También es un tiempo para cultivar la amistad con otras familias y amigos, con quienes durante el curso apenas hemos podido encontrarnos.

Pero también debe ser un tiempo para dedicar, además de a la familia, a la relación con uno mismo y con Dios. Para realizar algunos días de retiro o de ejercicios espirituales en un monasterio o en una casa de espiritualidad. O incluso en medio de la familia dedicando algún día a la contemplación de la obra de la creación. Con demasiada frecuencia durante el año tenemos presente a Dios pero no como

Él se merece y también como necesitamos nosotros para nuestra vida cristiana. Nos puede ayudar releer el evangelio o algún otro libro de provecho espiritual que oxigene a nuestros pulmones con el aliento divino.

Otros todavía dedicarán tiempo al compromiso solidario, a hacer algún tipo de voluntariado, aquí o en el tercer mundo, con gente necesitada que seguro les llenará interiormente y les ayudará a vivir que la solidaridad nos ayuda a sentirnos hermanos e hijos de Dios, o a participar en alguna tanda de colonias o campamentos, que también se realizan durante el mes de agosto.

Sea como fuere, tenemos muchas oportunidades para reponer fuerzas y reforzar los vínculos familiares, de amistad y de compromiso con los demás y especialmente con Dios. Aprovechemos pues, en la medida de lo posible, estas oportunidades que se nos dan y nos encontraremos todos juntos en el mes de septiembre en un nuevo curso en nuestra diócesis, en cada parroquia, en cada grupo, movimiento o institución de la Iglesia. ¡Que disfrutéis todos de un buen verano!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

